

Nr 53.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete m. m.; given Stockholms slott den 3 februari 1922.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete samt förordning om ändrad lydelse av §§ 4, 8 och 12 i förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

GUSTAF.

Herm. Lindqvist.

Förslag

till

Förordning

angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Häri genom förordnas som följer:

§ 1.

Avgifter för försäkring i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skola med de i § 2 stadgade undantag uppbäras i samband med den allmänna kronoupbörderna.

§ 2.

Omfattar försäkring, som i § 1 sägs, arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, *vari minst fem arbetare användas*, skola avgifterna för den försäkring, där ej Konungen annorlunda förordnar, *uttagas genom postförskott, dock att, om avgiftsbelopp överstiger 5.000 kronor eller riksförsäkringsanstalten eljest med hänsyn till särskilda förhållanden anser sådant påkallat, avgifterna skola erläggas genom insändande till riksförsäkringsanstalten av postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riksförsäkringsanstalten finner lämpligt föreskriva.*

I fråga om *försäkring av mindre omfattning än i första stycket* sägs må, på ansökan av arbetsgivare eller där omständigheterna eljest därtill föranleda, riksförsäkringsanstalten föreskriva, att avgifterna skola uppbäras *på sätt i nämnda stycke stadgas.*

§ 3.

Mom. 1. Riksförsäkringsanstalten skall årligen, i Stockholm till överståthållarämbetet före den 15 juni, men eljest till vederbörande magistrat eller häradsskrivare före juli månads utgång, insända *särskilt* för varje uppbördsdistrikt *upprättad förteckning över de till distriktet*

hörande arbetsgivare, av vilka avgift för försäkring skall erläggas i samband med kronouppbörd. Denna förteckning bör angiva

- 1) den avgiftspliktiges namn och bostad samt yrke, rörelse eller tjänst;
- 2) de huvudsakliga grunder, efter vilka försäkringsavgift blivit honom påförd, såsom antalet hos den avgiftspliktige anställda arbetare, för vilka avgiften beräknats, den farlighetsklass, till vilken försäkringen hänförts, tillämplad premiesats eller dylikt;
- 3) försäkringsavgiftens belopp, däri inbegripen tilläggsavgift enligt 16 § första stycket i lagen om försäkring för olycksfall i arbete;
- 4) tillägg på grund av tidigare för lågt debiterad avgift; samt
- 5) avdrag på grund av förut erlagd betalning eller nedsättning i förut erlagd avgift.

Mom. 2. Sedan avgifterna antecknats i uppbördsboken, skola de i mom. 1 omnämnda förteckningarna, i vad de angå varje särskild kommun på landet, före den 1 oktober av häradskrivaren, vid bot av 3 kronor för varje överskjutande dag, tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, som har att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, ej understigande fjorton dagar, på lämpligt och därvid även tillkännagivet ställe hålla förteckningarna de avgiftspliktiga tillhanda. Förteckningarna böra därefter senast inom oktober månads utgång av ordföranden återsändas till häradskrivaren, som har att före november månads utgång överlämna desamma till riksförsäkringsanstalten.

I stad skola förteckningarna särskilt för varje uppbördsdistrikt i enahanda ordning, i Stockholm genom överståthållarämbetets och i övriga städer genom magistratens försorg, hållas de avgiftspliktiga tillhanda och därefter före november månads utgång till riksförsäkringsanstalten återställas.

Mom. 3. Efter avslutandet av den allmänna kronouppbörd och sedan därvid influtna avgifter blivt hos länsstyrelsen bokförda, skall länsstyrelsen låta till riksförsäkringsanstalten utanordna dels vad i vederbörlig ordning influtit, dels ock vad som åtgår för att fylla det belopp, som enligt riksförsäkringsanstaltens i mom. 1 omnämnda förteckningar skall i sin helhet tillkomma anstalten.

Mom. 4. I fråga om sådana avgifter för försäkringar, som indrivs i samband med kronouppbörd, skall gällande uppbördsreglemente i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

§ 4.

Mom. 1. Uppbörd av avgifter, som skola erläggas på sätt i § 2 sägs, äger rum å tider, som av riksförsäkringsanstalten bestämmas.

Mom. 2. Postförskotts försändelse, som i § 2 avses, skall innehålla eller utgöras av ett av riks försäkringsanstalten utfärdat kvitto å den försäkringsavgift, som skall av vederbörande arbetsgivare erläggas.

Senast fjorton dagar, innan sådan postförskotts försändelse av riks försäkringsanstalten avlämnas för postbehandling, skall anstalten till den avgiftspliktige med allmänna posten översända en rörande honom upprättad skriftlig uppgift, innehållande upplysning ej mindre i de uti § 3 mom. 1. angivna hänseenden än även om tid och sätt för betalningens fullgörande och, där betalningen skall erläggas halvårsvis på sätt i § 5 sägs, det belopp, som skall vid vardera uppbörden erläggas, om vad den avgiftspliktige jämlikt § 6 har att iakttaga samt om påföljden av försummad inbetalning.

Mom. 3. Skall inbetalningen ske genom postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riks försäkringsanstalten funnit lämpligt föreskriva, skall sådan skriftlig uppgift, som i mom. 2 sägs, i rekommenderat brev med allmänna posten översändas till den avgiftspliktige, som har att sist inom fjorton dagar, efter det uppgiften kommit honom tillhanda, till riks försäkringsanstalten på av anstalten föreskrivet sätt inbetala beloppet.

Mom. 4. Genom postförskott till postverket influtna försäkringsavgifter skola genom postverkets försorg ofördröjligen insättas å riks försäkringsanstaltens giroräkning med riksbanken.

Mom. 5. Efter varje uppbörd uppgör riks försäkringsanstalten särskilt för varje län förteckning över de avgifter, vilka icke blivit i föreskriven ordning erlagda, samt överlämnar dessa förteckningar till vederbörande länsstyrelse, som har att låta till riks försäkringsanstalten utanordna avgifternas belopp samt verkställa indrivning av avgifterna i föreskriven ordning.

Mom. 6. Arbetsgivare, som underlåtit att inom för varje full föreskriven tid inbetala det avgiftsbelopp, som då förfallit till betalning, skall erlægga böter med tre procent av den förfallna avgiftens belopp, vilka böter skola i sammanhang med avgiften indrivnas i den ordning, som om resterande kronoutsylder är stadgat.

Av böterna skall en tredjedel, dock ej mer än 100 kronor, tillfalla, för det fall att avgiften påförts till betalning i Stockholms stad och där indrivits, stadens kassa, men i övriga fall den, som verkställt indrivningen. Återstoden av bötesbeloppet skall tillfalla statsverket.

§ 5.

Skall försäkringsavgift uppbäras i den i § 4 stadgade ordning och uppgår densamma till 1,000 kronor eller mera, må riks försäkringsanstalten på ansökan av den avgiftspliktige medgiva, att avgiften erläggas med hälften under första och återstoden under andra halvåret.

§ 6.

Förmenar arbetsgivare, att i *förteckning*, som i § 3 mom. 1 sägs, eller i uppgift eller kvitto, som omförmäles i § 4 mom. 2 och 3, avgift blivit honom obehörigen eller oriktigt påförd, äge han för erhållande av rättelse göra anmälan hos riksförsäkringsanstalten inom ett år efter det avgiften senast bort hava erlagts.

§ 7.

Beträffande avgift för frivillig försäkring må riksförsäkringsanstalten bestämma, att densamma skall uppbäras i samband med kronouppbörderna eller *på sätt i § 2 sägs*, skolande för sådant fall med avseende å uppbörd av dylikt avgift i tillämpliga delar gälla vad ovan är föreskrivet.

§ 8.

De närmare föreskrifter, som, utöver vad denna förordning innehåller, finnas erforderliga för bestämmande av tid och sätt för avgifternas erläggande, meddelas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom förordningen upphäves förordningen den 14 juni 1917 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av §§ 4, 8 och 12 i förordningen den 11 juni 1918
angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot
skada till följd av olycksfall.

Härigenom förordnas, att §§ 4, 8 och 12 i förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall skola erhålla följande ändrade lydelse:

§ 4.

Försäkring meddelas i allmänhet för en tid av ett år och den årliga försäkringsavgiften utgör

10	kronor,	om den årliga arbetsförtjänsten är bestämd till 1,200 kronor,
8	» - » » » » » » » »	900 » ,
6	» » » » » » » » » »	600 » .

Efter riksförsäkringsanstaltens prövning för varje särskilt fall kan försäkring för den, som endast under viss del av året bedriver fiskeyrket, medgivas jämväl för kortare tid än ett år, dock för minst ett halvt år. Vid sådan försäkring utgår avgiften med det lägre belopp, som svarar mot den kortare tid försäkringen avser.

§ 8.

Tid och sätt för erläggande av avgifter för försäkringen bestämmas av *riksförsäkringsanstalten*.

Försäkringsavgifter och statsbidrag skola ingå till en fond, som förvaltas enligt grunder, vilka bestämmas av Konungen.

De förvaltningskostnader, som föranledas av denna försäkring, bestridas av statsmedel.

§ 12.

De närmare föreskrifter, som, utöver vad ovan stadgats, må erfordras med avseende å denna försäkring, utlärdas gemensamt av *riksförsäkringsanstalten* och *generalpoststyrelsen* eller ensamt av riksförsäkringsanstalten i den ordning, som stadgas i gällande instruktion för anstalten.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, utkommit från trycket i Svensk förtätningssamling.

Utdrag ur protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 3 februari 1922.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Lindqvist anför:

I Kungl. Maj:ts proposition till 1921 års riksdag nr 263 framlades förslag, innefattande bl. a., att riks försäkringsanstalten skulle med ingången av år 1922 själv övertaga samtliga de bestyr, som av postsparbanken utfördes för anstaltens räkning, samt att postsparbankens försäkringsavdelning skulle indragas med utgången av år 1921. Förslaget lämnades av riksdagen utan anmärkning, och den ifrågavarande organisationsändringen har med ingången av år 1922 trätt i tillämpning. Av densamma påkallas vidtagande av två särskilda författningsändringar, vilka för sitt genomförande kräva riksdagens medverkan. Jag anhåller nu att få till behandling upptaga frågan om dessa båda författningsändringar, vilka avse, den ena bestämmelserna angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete och den andra förordningen angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

I sammanhang med frågan om de av förenämnda omorganisation föranledda ändringarna i de ifrågavarande författningsbestämmelserna torde böra till prövning upptagas några av riks försäkringsanstalten framställda, av omorganisationen icke direkt föranledda förslag till ändringar i samma bestämmelser.

I. Förändrade bestämmelser angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks-försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Enligt lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete skall för varje försäkring i riks-försäkringsanstalten erläggas dels en efter försäkringstekniska grunder beräknad, för betäckande av försäkringsrisken erforderlig avgift och dels, såsom bidrag till bestridande av omkostnaderna för försäkringsrådets och riks-försäkringsanstaltens verksamhet, en till fem procent av nämnda avgift bestämd tilläggsavgift. Beträffande dessa avgifter är bland annat stadgat, att därest desamma icke på föreskrivet sätt erlagts, de skola förskjutas av statsverket och indrivnas i den ordning, som för indrivande av resterande kronoutskylder är stadgad, samt att avgifter av förstnämnda slag, försäkringsavgifterna, skola ingå till en särskild fond. Däremot äro angående tid och sätt för erläggande av avgifterna för försäkringar i riks-försäkringsanstalten föreskrifter icke meddelade i lagen, utan är allenast stadgat, att därom skall bestämmas av Konung och riksdag.

I överensstämmelse härmed framlade Kungl. Maj:t för 1917 års riksdag genom proposition nr 328 förslag till förordning angående uppbörd av ifrågavarande slag av avgifter. Förslaget bifölls av riksdagen, varefter förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks-försäkringsanstalten enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete utfärdades den 14 juni 1917 (Sv. förf.-saml. nr 413). I denna förordning hava sedermera i enahanda ordning vidtagits ändringar den 20 juni 1918 (Sv. förf.-saml. nr 473) och den 16 april 1920 (Sv. förf.-saml. nr 161).

Enligt 1917 års förordning skall uppbörden av avgifter för försäkringar i riks-försäkringsanstalten jämlikt 1916 års olycksfallsförsäkringslag omhänderhavas av postsparbanken i de fall, då dylik försäkring omfattar arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari minst fem arbetare eller drivkraft om minst tre effektiva hästkrafter användas, dock att bestämmelse om annat sätt för uppbörden må meddelas av Konungen. Med stöd av den sålunda Kungl. Maj:t tillerkända befogenheten har Kungl. Maj:t genom brev till riks-försäkringsanstalten den 22 december 1921 (Sv. förf.-saml. nr 788) förordnat, att där försäkring av ifrågavarande slag är av den omfattning nyss nämnts, avgifterna för försäkringen skola från och med 1922 års ingång, tills vidare och intill dess annorledes förordnas, av riks-försäkringsanstalten uttagas genom

postförskott eller, i vissa fall, på visst annat närmare angivet eller av riksförsäkringsanstalten föreskrivet sätt.

I skrivelse den 1 mars 1921 har riksförsäkringsanstalten inkommit med förslag till de ändringar i 1917 års förordning, som erfordras för genomförande av den genom propositionen till 1921 års riksdag framlagda organisationsplanen eller eljest funnits påkallade, och har jag låtit inom socialdepartementet, i huvudsaklig överensstämmelse med vad riksförsäkringsanstalten hemställt, utarbeta förslag till ny förordning i ämnet. I detta förslag, som torde få såsom bilaga fogas till detta protokoll, hava de delar utmärkts med kursiv stil, vilka innefatta avvikelser från nu gällande bestämmelser.

Jag övergår nu till en kortfattad redogörelse för de särskilda paragraferna i det sålunda uppgjorda förslaget.

§ 1.

Ifrågavarande paragraf är av alldeles samma lydelse som 1 § i den nuvarande förordningen.

§ 2.

Enligt § 2 mom. 1 första stycket i den nuvarande förordningen i ämnet skall, därest försäkring omfattar arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, vari minst fem arbetare eller drivkraft om minst tre effektiva hästkrafter användas, avgifterna för försäkringen, där ej Konungen annorlunda förordnar, uppbäras genom postsparbanken. I fråga om annan försäkring äger, enligt vad som stadgas i andra stycket av samma moment, riksförsäkringsanstalten, på ansökan av arbetsgivare eller där omständigheterna eljest därtill föranleda, föreskriva att avgifterna skola uppbäras genom postsparbanken.

Enligt det genom propositionen till 1921 års riksdag nr 263 framlagda, av riksdagen utan anmärkning lämnade förslaget skall efter indragning av postsparbankens försäkringsavdelning den i § 2 mom. 1 första stycket omförmälda uppbörd, som avser de s. k. större arbetsgivarna, ske genom postförskott för belopp av högst 5,000 kronor. Då emellertid, på sätt i nämnda proposition närmare utvecklats, riksförsäkringsanstalten ej skulle kunna belägga försändelser med postförskott för mer än 5,000 kronor, skola, enligt det av mig nu framlagda förslaget, som därutinnan överensstämmer med vad riksförsäkringsanstalten hemställt, försäkringsavgifter å större belopp insändas direkt till riksförsäkringsanstalten medelst postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riksförsäkringsanstalten finner lämpligt föreskriva. I samband med

införande av ändringar i nu angivna hänseenden torde, i överensstämmelse med vad riks försäkringsanstalten föreslagit, uttrycket »drivkraft om minst tre effektiva hästkrafter» böra utgå. Med nämnda stadgande har åsyftats att uppdraga en gränsskillnad mellan »större» och »mindre» arbetsgivare. Det har emellertid, enligt vad riks försäkringsanstalten framhållit, visat sig ogörligt för anstaltens mantalsombud att vid redovisande av arbetsgivare i de över dem upprättade förteckningarna erhålla någon som helst bestämd uppgift om antalet av arbetsgivaren såsom drivkraft använda effektiva hästkrafter. Upplysningar av värde angående antalet använda hästkrafter skulle endast kunna erhållas genom korrespondens med vederbörande arbetsgivare, vilket för riks försäkringsanstalten skulle medföra ett ganska vidlyftigt arbete.

I § 2 mom. 2 i den nuvarande förordningen stadgas, att beträffande försäkring, vilken omfattar arbetare i rörelse, företag eller annan verksamhet, som börjar eller upphör under löpande år, ävensom i fråga om annan försäkring, där särskilda skäl äro för handen, riks försäkringsanstalten äger föreskriva, att avgifterna för försäkringen helt eller delvis skola erläggas utan samband med uppbörden av avgifterna i övrigt.

Detta stadgande — som sammanhänger med bestämmelsen i § 6 av den nuvarande förordningen i ämnet — åsyftar att bereda möjlighet till uppbörd utom de ordinarie, i § 4 av samma förordning föreskrivna uppbördsstämmorna. Då sådana uppbördsstämmor, enligt vad jag nedan ämnar föreslå, ej vidare skulle förekomma, blir stadgandet i dess nuvarande lydelse obehövt, varav följer, att bestämmelserna i den nuvarande § 6 icke böra inflyta i en blivande ny förordning i ämnet. Stadgandet i nuvarande § 2 mom. 2 torde emellertid lämpligen böra ersättas med en bestämmelse av innehåll, att riks försäkringsanstalten, där särskilda skäl äro för handen, äger, även i det fall, att avgiftsbelopp, som skall betalas av s. k. större arbetsgivare, ej överstiger 5,000 kronor, föreskriva, att beloppet må erläggas på sätt ovan av mig föreslagits beträffande försäkringsavgift, överstigande 5,000 kronor.

§ 3.

Denna paragraf i förslaget innehåller bestämmelser om erläggande av avgifter i samband med kronoupbörden, d. v. s. avgifter, som åligga de s. k. mindre arbetsgivarna, och motsvarar § 3 i den nuvarande förordningen i ämnet. Bestämmelserna i denna paragraf hava i huvudsak oförändrade influtit i förslaget, med undantag därav, att ordet »uppgift», som, enligt vad riks försäkringsanstalten meddelat, föranlett missförstånd, utbytt mot »förteckning», att uttrycket »inom distriktet boende», som

föranlett svårigheter vid tillämpningen, utbytt mot »till distriktet hörande» samt att av arbetstekniska skäl en mindre ändring vidtagits i bestämmelserna om förteckningens innehåll. Vidare hava ett par tillägg gjorts till de nuvarande bestämmelserna i mom. 2. I detta moment stadgas, att omförmälda uppgifter — eller »förteckningar» enligt vad ovan föreslagits — skola av häradsskrivarna i vad de angå varje särskild kommun å landet tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, som under viss tid skall hålla uppgifterna de avgiftspliktiga tillhanda. Uppgifterna skola sedan av ordföranden återsändas till häradsskrivaren.

Enligt vad riks försäkringsanstalten meddelat har anstalten, då den har behov av dessa uppgifter (förteckningar) för arbetet under det följande året, brukat införda dem från häradsskrivarna. Emellertid har anstalten, då uttrycklig bestämmelse i ämnet saknas, haft svårigheter att inom av anstalten begärd tid erhålla dessa förteckningar. På grund härav har i förslaget ett tillägg gjorts av innehåll, att häradsskrivaren skall före november månads utgång översända förteckningarna till riks försäkringsanstalten. Ett motsvarande stadgande har föreslagits beträffande för stad upprättad förteckning av ifrågavarande slag.

I den bestämmelse, som förekommer i nuvarande förordningens § 3 mom. 3, hava allenast ett par smärre formella ändringar vidtagits. Mom. 4 i samma paragraf har synt mig kunna oförändrat inflyta i den nya författningen.

§ 4.

I den nuvarande § 4 meddelas bestämmelse om sättet för uppbörden genom postsparbanken. Bland annat stadgas, att uppbörd av avgifter genom postsparbanken äger rum två gånger om året å tider, som av riks försäkringsanstalten och postsparbanksstyrelsen gemensamt bestämmas och av riks försäkringsanstalten genom kungörelser tillkännagivas. Vardera uppbörden skall pågå under fjorton dagar och vara avslutad, den första före utgången av april och den andra före utgången av oktober månad.

Bestämmelsen om vissa uppbördsstämmor har — enligt vad riks försäkringsanstalten såsom sin erfarenhet meddelat — visat sig olämplig i praktiken, då densamma medfört alltför stark anhopning av arbetet inom riks försäkringsanstalten till vissa tider av året. Att långt i förväg iordningsställa de för varje uppbörd erforderliga uppgifter och handlingar har medfört stora svårigheter, enär under tiden ofta inkomma anmälningar om förändringar, vilka orsaka rubbningar i det redan utförda

arbetet. Med anledning härav har riks försäkringsanstalten i största utsträckning begagnat sig av den i nuvarande § 2 mom. 2 medgivna möjligheten att verkställa uppbörd även utom de ordinarie uppbördsstämmorna, utan att någon olägenhet försports därav.

Då nu uppbörden i allmänhet skall ske genom postförskott, anser jag, i likhet med riks försäkringsanstalten, att ingen anledning förefinnes att bibehålla de särskilda uppbördsstämmorna. Det torde därför böra stadgas, att uppbörd av avgifter, som skola erläggas på sätt i § 2 sägs, skall äga rum å tider, som av riks försäkringsanstalten bestämmas.

Beträffande postförskotts försändelses beskaffenhet synes böra föreskrivas, att sådan försändelse skall innehålla eller utgöras av ett av riks försäkringsanstalten utfärdat kvitto å den försäkringsavgift, som skall av vederbörande arbetsgivare erläggas. I nära motsvarighet till vad nu gäller bör vidare stadgas, att riks försäkringsanstalten skall senast fjorton dagar, innan postförskotts försändelse av riks försäkringsanstalten avlämnas för postbehandling, till den avgiftspliktige med allmänna posten översända en rörande honom upprättad skriftlig uppgift, innehållande samma upplysningar, som äro föreskrivna i nuvarande § 4 mom. 2.

I avseende å det fall, att inbetalning sker genom postremissväxel eller check eller på annat sätt, som riks försäkringsanstalten finner lämpligt föreskriva, läser vidare den bestämmelsen böra meddelas, att sådan skriftlig uppgift, som nyss nämnts, skall i rekommenderat brev med allmänna posten översändas till den avgiftspliktige, som har att sist inom fjorton dagar, efter det uppgiften kommit honom tillhanda, till riks försäkringsanstalten på av anstalten föreskrivet sätt inbetala beloppet.

Vad beträffar de medel, som inflyta genom postförskott, torde desamma lämpligen böra av postverket insättas å riks försäkringsanstaltens giroräkning med riksbanken.

I mom. 3 av den nuvarande § 4 stadgas, bland annat, att riks försäkringsanstalten skall över resterande avgifter uppgöra en förteckning, vilken för avgifternas förskjutande ingives till statskontoret.

På grund härav tillkommer det statskontoret icke allenast att insätta beloppet av resterande avgifter å riks försäkringsanstaltens giroräkning utan även att anmoda vederbörande länsstyrelse att verkställa indrivning av de resterande avgifterna. Genom detta förfaringssätt orsakas givetvis en viss omgång i fråga om avgifternas indrivande. Och olägenheten härav ökas i hög grad genom att, enligt vad riks försäkringsanstalten framhållit, det ej sällan förekommer, att, sedan anstalten överlämnat ifrågasvarande förteckning till statskontoret för vederbörlig åtgärd, anstalten

erhåller kännedom om att vissa å förteckningen upptagna arbetsgivare frivilligt erlagt avgifterna eller att avgifter ej bort påföras dem. Riksförsäkringsanstalten har då att hos statskontoret anhålla om återkallande av indrivningsåtgärden, varom statskontoret i sin tur underrättar vederbörande länsstyrelse.

Att såsom nu sker anlita statskontorets förmedling vid förskjutande och indrivning av de försäkringsavgifter, varom nu är fråga, är såsom ovan närmare utvecklats, uppenbarligen mindre ändamålsenligt. Beträffande dessa resterande avgifter torde — i likhet med vad förhållandet är med de försäkringsavgifter, som skola erläggas av de s. k. mindre arbetsgivarna — frågan kunna inskränkas till ett direkt mellanhavande mellan riksförsäkringsanstalten, å ena, och länsstyrelserna, å andra sidan. I överensstämmelse härmed har ock ifrågavarande angelägenhet ordnats i § 4 mom 5 i det nu framlagda förslaget.

§ 4 mom. 6 i förslaget motsvarar § 4 mom. 4 i gällande förordning med vissa formella ändringar, av vilka en föranletts därav, att befattningen som tredje stadsfogde i Stockholm numera indragits och denne förut åliggande uppgifter överlämnats åt annan tjänsteman.

§ 5.

Denna paragraf i förslaget överensstämmer med § 5 i gällande förordning, allenast med en mindre ändring i anledning därav, att de särskilda uppboordsstämmorna, enligt vad jag i det föregående föreslagit, bortfalla.

§§ 6 och 7.

§§ 6 och 7 i förslaget äro av samma lydelse som §§ 8 och 9 i den nuvarande förordningen allenast med vissa formella ändringar, föranledda av de ovan av mig förordade bestämmelserna. Stadgandena i nuvarande §§ 6 och 7 böra, om nyssnämnda bestämmelser godtagas, icke inflyta i en blivande ny förordning i ämnet.

II. Ändringar i förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall.

Som bekant hava bestämmelser om försäkring av fiskare mot skada till följd av olycksfall icke influtit i lagen om försäkring för olycksfall i arbete, vilken endast omfattar arbetare i egentlig mening. Fiskarförsäkringen regleras därför av en särskild, av Konung och riksdag antagen förordning, utfärdad den 11 juni 1918 (Sv. förf.-saml. nr 375).

Av den år 1921 beslutade indragningen av postsparbankens försäkringsavdelning och riks-försäkringsanstaltens övertagande av samtliga de bestyr, som av postsparbanken utförts för anstalten, föranledas vissa ändringar jämväl i nyssnämnda förordning, nämligen uteslutande ur §§ 8 och 12 av de delar, vilka avse postsparbankens medbestämmanderätt i fråga om ärenden, som beröra fiskarförsäkringen. De sålunda erforderliga ändringarna, till vilka förslag uppgjorts av riks-försäkringsanstalten, finnas införda i ett vid detta protokoll såsom bilaga fogat förslag i ämnet. Någon närmare motivering för dessa författningsändringar torde icke vara erforderlig.

I detta sammanhang torde böra till behandling upptagas ett av riks-försäkringsanstalten genom skrivelse den 3 januari 1922 väckt, med de förut behandlade författningsändringarna icke sammanhängande, förslag om viss ändring i § 4 i den ifrågavarande förordningen.

Enligt den kungörelse av den 2 oktober 1908, som gällde före tillkomsten av den nuvarande förordningen i ämnet, skulle den försäkrade erlägga en i författningen fixerad avgift av 5 kronor 50 öre, under det staten betalade det belopp, som eventuellt ytterligare erfordrades för täckande av den risk, som försäkringen avsåge, bortsett från förvaltningskostnaderna. Härvid hade den försäkrades avgift beräknats motsvara ungefär hälften av kostnaderna, fränsett förvaltningskostnaderna, och statens bidrag den andra hälften. Den nu gällande förordningen är i förevarande hänseende byggd på samma grunder. Statens bidrag till försäkringen har sålunda utom förvaltningskostnaderna satts till omkring hälften av den för täckande av risken nödvändiga årliga nettopremien, vilken beräknats till respektive 28 kronor 80 öre, 22 kronor 28 öre och 15 kronor 76 öre vid en antagen årlig arbetsförtjänst av respektive 1,200 kronor, 900 kronor och 600 kronor. Med tillämpande av denna princip har den årspremie, som försäkringstagaren själv har att erlägga, i

med ungefär hälften av de utgående ersättningarnas värde, skulle kunna något sänkas. Något större säkerhetstillägg torde nämligen ej vara erforderligt att beräkna, då staten svarar för ersättningarnas utgående. Anstalten anser därför, att avgifterna nu skulle kunna bestämmas till

10	kronor	vid	en	antagen	årlig	arbetsförtjänst	av	1,200	kronor,
8	»	»	»	»	»	»	»	900	» och
6	»	»	»	»	»	»	»	600	» .

Då det emellertid icke vore omöjligt, att erfarenheten om något år kunde giva anledning till en ny förändring av försäkringsavgifternas storlek, kunde det enligt riks försäkringsanstaltens mening vara lämpligt, att Kungl. Maj:t erhöle befogenhet att för vissa perioder, t. ex. ett eller flera år i sänder, fastställa försäkringsavgifterna för ifrågavarande försäkring så, att de enligt försäkringstekniska grunder beräknades motsvara ungefär halva kostnaden för de enligt försäkringen utgående ersättningarna.

Med hänsyn bland annat till vad riks försäkringsanstalten meddelat om den minskade anslutningen till fiskarförsäkringen synes det mig vara av vikt att statens bidrag för understödjande av denna försäkring icke blir mindre än från början varit avsett. Om försäkringsavgifterna, med upprätthållande av principen, att staten skall bidra med ungefär hälften av kostnaderna, kunde icke obetydligt sänkas, skulle detta antagligen för åtskilliga fiskare i viss mån underlätta bibehållandet av försäkring av ifrågavarande slag. Staten skulle härav icke åsamkas större utgifter för detta ändamål än som vid försäkringens inrättande avsetts. Under antagande, att de försäkrade fiskarnes antal skulle komma att uppgå till 3,000, skulle statens årskostnad för ändamålet utgöra högst 30,000 kronor eller något mindre än som upptagits i riksstaten för år 1922.

På grund av det anförda ansluter jag mig till riks försäkringsanstaltens uppfattning, att premierna böra sänkas, och synes mig sänkningen böra ske till de belopp anstalten föreslagit. Vad angår de båda av anstalten alternativt framställda förslagen till sänkningens genomförande torde det vara lämpligast att, i överensstämmelse med vad för närvarande är fallet, fixerade belopp å försäkringsavgifterna i författningen utsättas. § 4 i bilagda förslag till ändrade bestämmelser i ämnet är avfattad i enlighet härmed.

Båda de av mig nu framlagda författningsförslagen torde böra träda i kraft snarast möjligt.

Departementschefen uppläser härefter enligt ovan angivna grunder avfattade förslag till dels förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete och dels förordning om ändrad lydelse av §§ 4, 8 och 12 i förordningen den 11 juni 1918 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall samt hemställer, att förslagen måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:ts Konungen förordna, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Arvid Söderbaum.